

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/31/2016
Identifikačné číslo spisu:	7014200873
Dátum vydania rozhodnutia:	09.08.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7014200873.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Ličkovej a členiek senátu JUDr. Anny Markovej a JUDr. Andrei Moravčíkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: MVDr. K. V., bytom L., právne zastúpený JUDr. Irenou Sopkovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 25, Košice, proti žalovanej: JUDr. Jana Závodská, so sídlom Alžbetina 3, Košice, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu GEOCONSULT a.s., so sídlom Werferova 1, Košice, IČO: 31 651 194, právne zastúpená Zvara advokáti s.r.o., so sídlom Námestie SNP 1, Bratislava, IČO: 46 547 878, o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo 17. marca 2015, č. k. 15Cbi/1/2014-288, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. marca 2015, č. k. 15Cbi/1/2014-288 **p o t v r d z u j e** .
II. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 29. marca 2011, č. k. 11Cbi/3/2008-146 rozhodol tak, že vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu GEOCONSULT a.s., so sídlom ul. Werferova 1, Košice, IČO: 31 651 194 v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K/43/1998 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. W., ako parcely registra C č. XXXX o výmere 416 m² zastavané plochy; parcela č. XXXX/X o výmere 782 m² zastavané plochy a parcela č. XXXX/X o výmere 782 m² zastavané plochy a stavba súpisné č. XXXX postavená na parcele č. XXXX. Druhým výrokom rozhodol, že žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi z konkurznej podstaty trovy konania vo výške 503,43 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet jeho právnej zástupkyne.

2. Na odvolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 27. septembra 2012, č. k. 5Obo/57/2011-180 rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. marca 2011, č. k. 11Cbi/3/2008-146 potvrdil.

3. Na dovolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením z 28. mája 2014, č. k. 2ObdoV/10/2013-215 rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. septembra 2012, č. k.

5Obo/57/2011-180 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 29. marca 2011, č. k. 11Cbi/3/2008-146 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

4. Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 17. marca 2015, č. k. 15Cbi/1/2014-288 rozhodol tak, že vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu GEOCONSULT a.s., so sídlom v Košiciach, ul. Werferova 1, IČO: 31 651 194 v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K/43/1998 nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k. ú. W., ako parcely registra C č. XXXX o výmere 416 m2 zastavané plochy; parcela č. XXXX/X o výmere 782 m2 zastavané plochy a parcela č. XXXX/X o výmere 782 m2 zastavané plochy a stavba súpisné č. XXXX postavená na parcele č. XXXX. Druhým výrokom rozhodol, že o náhrade trov konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

5. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo 17. marca 1999, č. k. 4K/43/1998-14 vyhlásil na majetok dlžníka GEOCONSULT a.s., Werferova 1, Košice, IČO: 31 651 194 konkurz a uznesením zo 14. septembra 2007 ustanovil za správkyniu konkurznej podstaty žalovanú, ktorá predmetné nehnuteľnosti zahrnula do súpisu konkurznej podstaty. Uznesením z 11. februára 2008 konkurzný súd uložil žalobcovi, aby do 31 dní od doručenia tohto uznesenia podal na Krajský súd v Košiciach proti správcovi konkurznej podstaty JUDr. Jane Závodskej žalobu na vylúčenie nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k. ú. W. - parcela č. XXXX o výmere 416 m2 - zastavané plochy; - parcela č. XXXX/X o výmere 782 m2 - zastavané plochy; - parcela č. XXXX/X o výmere 782 m2 - zastavané plochy a stavba súpisné č. XXXX na parcele č. XXXX. Žalobca uvedené uznesenie prevzal dňa 20. februára 2008 a žalobu o vylúčenie predmetnej nehnuteľnosti zo súpisu konkurznej podstaty podal na súde 18. marca 2008. Úpadca 16. júla 1997 uzatvoril s Fondom národného majetku Slovenskej republiky Zmluvu o predaji podniku číslo 1896/1997 (privatizačná zmluva) v súlade so zákonom č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby. Súčasťou privatizovaného majetku bola aj sporná nehnuteľnosť. Kúpna cena sa mala uhradiť do 31. decembra 2003. Úpadca za sprivatizovaný majetok Fondu národného majetku nezaplatil. Napriek tomu Fond národného majetku od zmluvy neodstúpil. Následne kúpnu zmluvou z 27. januára 1998 bola časť sprivatizovaného majetku spolu so spornými nehnuteľnosťami odpredaná spoločnosti Geoconsult IGHP a.s. a následne kúpnu zmluvou z 18. septembra 1998 sa ich vlastníkom stal MVDr. K. V. s manželkou P. V., rod. R.. Hodnota prevádzanej nehnuteľnosti bola stanovená znaleckým posudkom č. 300/1998 zo 17. septembra 1998 znalcom z odboru stavebníctva, odvetvie ceny a odhady nehnuteľností, dopravné stavby, statika, projektovanie v stavebníctve Ing. Martinom Vagašom CSc. na sumu 2 416 260,- Sk. Zmluvné strany sa dohodli na kúpnej cene 2 400 000,- Sk, ktorú žalobca zaplatil. Vklad do katastra nehnuteľnosti povolený pod č. M. zo dňa 23. septembra 1998.

6. Krajský súd v odôvodnení poukázal na ust. § 19 ods. 1 a ods. 2 ZKV. Uviedol, že v danom prípade ako vlastníak predmetných nehnuteľností je zapísaný žalobca s manželkou, o čom svedčí list vlastníctva. Vlastníctvo nadobudli vkladom na základe kúpnej zmluvy. Kúpnu cenu zaplatili. V tom čase predávajúci (ktorým nebol úpadca), a to Geoconsult IGHP a.s. bol vlastníkom týchto nehnuteľností. Skutočnosť, že úpadca nemal súhlas FNM SR na predaj nehnuteľnosti spoločnosti Geoconsult IGHP a.s., alebo že nezaplatil kúpnu cenu, nebola žalobcovi ani jeho manželke známa. Žalobca prevzal výzvu na podanie žaloby o vylúčenie predmetných nehnuteľností 20. februára 2008 a nebolo preukázané, že mu bolo doručené oznámenie žalovanej o ich zápise do súpisu konkurznej podstaty 24. januára 2008, pretože na doručení nebol podpis žalobcu. Žalobcovi nebola doručená žiadna iná výzva konkurzného súdu, a preto sa môže domáhať vylúčenia iba tých vecí, ktoré boli uvedené vo výzve súdu a tak, ako boli označené. Súd poznamenal, že domáhať sa vylúčenia vecí z konkurznej podstaty podľa § 19 ZKV sa môže aj nevlastník, ak má na tom právny záujem. Teda, ak žalobca predal časť nehnuteľnosti, je oprávnený domáhať sa vylúčenia aj tejto časti (nerieši sa tu otázka vlastníctva), pretože ako predávajúci má na takomto vylúčení právny záujem. V odôvodnení súd tiež poukázal na ust. § 134 ods. 1 a ods. 3 a § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Mal za to, že právny predchodca žalobcu GEOCONSULT a. s. nadobudol sporné nehnuteľnosti kúpnu zmluvou zo 16. júla 1997 od Fondu národného majetku SR. GEOCONSULT a. s. previedol tieto nehnuteľnosti na GEOCONSULT IGHP a. s. kúpnu zmluvou z 27. januára 1998. Na základe tejto bol povolený vklad vlastníckeho práva na príslušnom katastri. Tento

kupujúci od tohto momentu bol dobromyseľný, povolením vkladu do katastra sa stal vlastníkom. Jeho dobromyseľnosť existovala do predaja žalobcom kúpnu zmluvou. Na jeho dobromyseľnosti nič nemení skutočnosť, že kúpnu cenu GEOCONSULT a. s. neuhradil, alebo že nepožiadaval Fond národného majetku SR o súhlas s predajom nehnuteľností podľa § 19a zákona č. 92/1991 Zb. Totiž po celú tú dobu s nehnuteľnosťami nakladal ako s vlastnými a nebol v konaní preukázaný opak (v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená). V oprávnenej držbe pokračoval žalobca, ktorý nehnuteľnosti kúpil a investoval do ich opráv. Ani v jeho prípade nie je možné pochybovať o jeho dobromyseľnosti. Vyplyva to aj z toho, že išlo o nehnuteľnosti, ktoré žalobcovi boli v minulosti vyvlastnené a za ktoré zaplatil kúpnu cenu podľa znaleckého posudku a vklad vlastníckeho práva bol v každom prípade povolený bez ďalšieho. Za takejto situácie desaťročná vydržacia lehota začala plynúť 27. januára 1998 a skončila 27. januára 2008. Keďže preukázateľne výzva žalobcovi bola doručená až 20. februára 2008, t. j. po uplynutí 10 rokov nadobudol vlastníctvo podľa vyššie citovaného ustanovenia vydržaním. V konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 13Cbi/2/2008 žalovaná uviedla, že ak úpadca odpredal nehnuteľnosť ešte v roku 1997 mohli byť splnené podmienky pre vydržanie (čl. 90 spisu). V konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 9Cbi/2/2008 súd prvého stupňa zamietol žalobu z toho dôvodu, že bol viazaný právnym názorom súdu vyššieho stupňa. Pritom sa vychádzalo iba z domnienky, že tak právny predchodca, ale aj žalobcovia neboli dobromyseľní, pričom nebol vykonaný žiaden dôkaz na takýto záver, ktorý nezodpovedá ust. § 130 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ostatné námietky uvádzané žalovanou boli preto pre rozhodnutie súdu právne bezvýznamné. Z uvedených dôvodov súd žalobe vyhovel. Záverom súd uviedol, že o náhrade trov konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods. 3 O. s. p.).

7. Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17. marca 2015, č. k. 15Cbi/1/2014-288 podala odvolanie žalovaná z dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p. (rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Žalovaná v odvolaní uviedla, že nesúhlasí s právnym posúdením nadobudnutia vlastníctva vydržaním, založenom na dobromyseľnej držbe spoločnosti GEOCONSULT IGHP, a.s. Žalovaná poukázala na ust. § 130 Občianskeho zákonníka a uviedla, že spoločnosť GEOCONSULT IGHP, a.s. nemôže byť dobromyseľná, a to z dôvodu svojho personálneho prepojenia s úpadcom. Uviedla, že obmedzenie nakladať s privatizovaný majetkom nevyplyva len z § 19a zákona č. 92/1991 Zb. o podmienkach prevodu majetku štátu na iné osoby v znení neskorších predpisov (zákon o veľkej privatizácii), ale toto obmedzenie je uvedené aj v čl. VIII ods. 4 zmluvy o predaji majetku č. 1896/1997 (privatizačná zmluva), ktorú za kupujúceho (úpadcu) podpísal Ing. Q. K., predseda predstavenstva a V. Q., podpredseda predstavenstva. Kúpnu zmluvu, uzatvorenú dňa 31. januára 1998 medzi úpadcom ako predávajúcim a spoločnosťou GEOCONSULT IGHP a.s. ako kupujúcim podpísal za úpadcu Ing. Q. K. a za kupujúceho V. Q. a JUDr. V. M.. V. Q. bol v tom čase súčasne podpredsedom predstavenstva úpadcu a predsedom predstavenstva GEOCONSULT IGHP a.s. a JUDr. V. M. bola súčasne členkou predstavenstva úpadcu a podpredsedníčkou predstavenstva GEOCONSULT IGHP a.s. Žalovaná poukázala, že spoločnosť GEOCONSULT IGHP a.s. už pri podpisovaní kúpnej zmluvy 31. januára 1998 nebola a objektívne ani nemohla byť dobromyseľná. Úpadca, resp. jeho štatutárne orgány mali vedomosť o tom, že pohľadávka FNM SR nie je splatená a vzhľadom na nadobudnutie majetku podľa zákona o veľkej privatizácii pri zachovaní odbornej starostlivosti museli vedieť, že je tu daný zákonný zákaz prevádzať tento majetok v zmysle § 19a zákona o veľkej privatizácii pod sankciou absolútnej neplatnosti takéhoto právneho úkonu na tretie osoby. Štatutárnym orgánom, ktoré konali za úpadcu aj GEOCONSULT IGHP a.s. boli známe ustanovenia privatizačnej zmluvy, ktoré zakazujú do splatenia kúpnej ceny za privatizovaný majetok s týmto majetkom nakladať, pričom toto ustanovenie kopíruje ust. § 19a zákona o veľkej privatizácii. Žalovaná poukázala aj na to, že JUDr. V. M. ako štatutárny orgán v oboch spoločnostiach má právnické vzdelanie. Je absurdné tvrdiť, že spoločnosť GEOCONSULT IGHP a.s., ako kupujúci, so zreteľom na personálne prepojenie s úpadcom nevedela a ani pri vynaložení normálnej opatrnosti nemohla vedieť, že nadobúda nehnuteľnosti neplatným právnym úkonom. Dôkaz personálneho prepojenia a z neho vyplývajúcej objektívne danej nedobromyseľnosti vyplýva z predložených listín a z verejne dostupných zdrojov. GEOCONSULT IGHP a.s. nebola pri svojej držbe dobromyseľná, dobu držby vylúčených nehnuteľností nie je možné započítať do plynutia lehoty pre

vydržanie navrhovateľom. Ak teda žalobca s manželkou nadobudli vylúčené nehnuteľnosti kúpnu zmluvou z 18. septembra 1998, pričom výzva súdu na podanie žaloby bola žalobcovi doručená 20. februára 2008, nenastali právne účinky vydržania, pretože neuplynulo 10 rokov nerušenej držby žalobcom. Žalovaná v odvolaní poukázala aj na odklon súdu od vlastného právneho názoru, vysloveného v konaní o vylúčenie iných nehnuteľností z konkurznej podstaty úpadcu. Žalovaná poukázala na rozsudok č. k. 9Cbi/2/2008-66 z 27. októbra 2009, uznesenie sp. zn. 2Obo/2/2010 z 18. augusta 2011, rozsudok č. k. 9Cbi/2/2008-135 z 13. decembra 2011 a uviedla, že potvrdzujúci rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1Obo/87/2010 zo 6. októbra 2010, ako aj prvostupňový rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 11Cbi/2/2008 zo 6. mája 2010 obsahujú jednoznačný záver, že držba GEOCONSULT IGHP a.s. nebola dobromyseľná. Je neprijateľné, aby ten istý sudca v jednom konaní, na základe vlastného posúdenia a prihliadnuc na už vydané iné rozhodnutie v obdobnej veci, posúdil držbu spoločnosti GEOCONSULT IGHP a.s. ako nedobromyseľnú (sp. zn. 9Cbi/2/2008) a v tomto konaní, pri posúdení tých istých právnych skutočností, označil držbu toho istého subjektu za dobromyseľnú. Žalovaná poukázala aj na iné konania vedené na Krajskom súde v Košiciach, ktoré sú právoplatne skončené v prospech správcu úpadcu (sp. zn. 11Cbi/2/2008 zo 6. mája 2010) a na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obo/87/2010 zo 6. októbra 2010. Záverom žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 15Cbi/1/2014-288 zo 17. marca 2015 zmenil a žalobu žalobcu v plnom rozsahu zamietol. Žalovaná si v odvolacom konaní uplatnila náhradu trov konania v sume 187,- eur (99,50 eur súdny poplatok + 64,53 eur podanie odvolania + 8,39 paušálna náhrada + 14,58 eur DPH).

8. K odvolaniu žalovanej za vyjadril žalobca. Poukázal, že námietky žalovanej nemôžu obstáť, pretože v konaní bolo preukázané, na základe akého právneho titulu a ako vstúpil žalobca do užívania predmetnej nehnuteľnosti. Ide o rodinný dom a záhradu, ktorú nadobudol na základe kúpnej zmluvy od vlastníka, pričom bol presvedčený o jeho dobromyseľnosti, keďže v minulosti boli nehnuteľnosti právnym predchodcom žalobcu vyvlastnené a prevzaté štátom. K nehnuteľnostiam má citový vzťah, zveľadil ich. Od vyhlásenia konkurzu po dobu vyše ôsmich rokov správca neprejavil záujem a nikdy by nepredpokladal, že nehnuteľnosti môžu byť zapísané do súpisu konkurznej podstaty úpadcu. Správal sa ako vlastník nehnuteľností, investoval do nich nemalé finančné prostriedky. V súvislosti s námietkou žalovanej, že sa súd odklonil od právneho názoru vysloveného v konaní o vylúčenie nehnuteľností z konkurznej podstaty, poukázal žalobca na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré bolo zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí č. 4/2014, str. 157, č. 31. V závere navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania v sume 187,- eur (64,53 eur za jeden úkon právnej pomoci + paušálna náhrada 8,39 eur + 14,58 eur DPH).

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací [podľa § 470 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z. z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], prejednal podané odvolanie žalovanej podľa ust. § 379 a § 380 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 85 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Odvolanie žalovanej bolo podané osobne na súde dňa 1. apríla 2015, teda pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), odvolací súd preto postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 2 C. s. p. a posudzoval právne účinky tohto právneho úkonu - odvolania v zmysle príslušných ustanovení O. s. p..

11. Žalovaná v odvolaní namietla nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie (§ 205 ods. 2 písm. b/ O. s. p.) spočívajúce v právnom posúdení nadobudnutia vlastníctva vydržaním s poukazom na personálne prepojenie spoločnosti GEOCONSULT a.s., Košice (predávajúci) a GEOCONSULT IGHP a.s., Košice (kupujúci) v čase uzatvárania kúpnej zmluvy na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby o ich vylúčenie z konkurznej podstaty (27. januára 1998). Má zato, kupujúci z tohto dôvodu nemôže byť považovaný za dobromyseľného.

12. Odvolací súd konštatoval, že konkurz na majetok spoločnosti GEOCONSULT a.s. Košice bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach dňa 17. marca 1999, č. k. 4K/43/1998-14 a za

správkyňu konkurznej podstaty bola ustanovená Ing. C. F., so sídlom M..

13. Konkurz na majetok úpadcu GEOCONSULT, a.s. Košice bol vyhlásený za účinnosti zákona o konkurze a vyrovnaní č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov, v súlade s ust. § 206 zákona o konkurze a reštrukturalizácii, konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona o konkurze a reštrukturalizácii, ako aj na právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

14. Jednou zo základných úloh správcu konkurznej podstaty patrí súpis podstaty (§ 18 zákon č. 328/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov, ďalej len „ZKV“). Nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tejto vylučovacej žaloby neboli pojaté do konkurznej podstaty úpadcu od vyhlásenia konkurzu, t. j. 17. marca 1999 až do dňa 23. januára 2008, kedy ich novoustanovená správkyňa konkurznej podstaty (ustanovená uznesením konkurzného súdu 14. septembra 2007) do podstaty zapísala.

15. Podľa ust. § 19 ods. 1 ZKV ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami, alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu.

16. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz (§ 19 ods. 2 ZKV).

Konkurzný súd uznesením z 11. februára 2008 uložil žalobcovi, aby do 31 dní od doručenia uznesenia podal na Krajský súd v Košiciach proti správcovi konkurznej podstaty JUDr. Jane Závodskej žalobu na vylúčenie vecí z konkurznej podstaty. Žalobca predmetné uznesenie prevzal dňa 20. februára 2008 a stanovenej lehote žalobu podal (18. marca 2008).

17. Zapísané veci, pohľadávky a iné práva, o ktorých sú pochybnosti, či do konkurznej podstaty skutočne patria, môžu byť zo súpisu konkurznej podstaty vylúčené len na základe rozhodnutia súdu ktorým bolo žalobe vyhovie, resp. ak dôjde k vyriešeniu spornej otázky mimosúdnou dohodou uzatvorenou so správcom konkurznej podstaty. Rozhodnutie súdu o určenie vlastníckeho práva žalobcu nie je takou skutočnosťou, ktorá by mala sama o sebe za následok vylúčenie tejto veci zo súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty.

18. Žaloba (ktorá smeruje proti správcovi) na vylúčenie veci z konkurznej podstaty, do ktorej ju správca nesprávne zapísal (vylučovacia žaloba) je svojou povahou obdobne ako žaloba vo výkone rozhodnutia procesnou žalobou a nie hmotnoprávnou žalobou. Predpokladá vyhlásenie konkurzu a jeho trvanie a spravuje sa procesnými predpismi. Procesný nárok na vylúčenie veci z konkurznej podstaty teda nemôže vzniknúť skôr, než ako je vyhlásený konkurz a zaniká, len čo sa konkurzné konanie skončilo a konkurz bol zrušený. Žalobca sa v dôsledku toho vylučovacou žalobou domáha rozhodnutia o priznaní práva vyplývajúceho z procesných predpisov (§ 19 ZKV). O práve založenom predpismi hmotného práva, ktoré zostávajú iba právnym dôvodom žaloby, sa súd preto vyjadruje ako o predbežnej otázke v odôvodnení svojho rozhodnutia. V konkurznej podstate sa vec zadržiava správcom nie na základe predpisov hmotného práva, ale na základe príslušných procesných predpisov.

19. Odvolací súd preto skúmal postup súdu prvej inštancie pri riešení predbežnej otázky a to vydržania podľa hmotného práva - Občianskeho zákonníka.

20. Oprávnená a neoprávnená držba sa rozlišuje v (ne) existencii dobrej viery.

21. Dobrá viera zaniká vo chvíli, keď vlastníak veci vážne urobeným prejavom vôle oznámi držiteľovi, že vec nepatrí držiteľovi, ale jemu a uvedie k tomuto prejavu dôkazy.

22. Z obsahu celého spisu odvolací súd zistil, že k takému prejavu vôle nedošlo ani vo vzťahu ku kupujúcemu GEOCONSULT IGHP, a.s., Košice zo strany úpadcu, resp. FNM SR a ani vo vzťahu k žalobcovi. Teda aj so zreteľom na okolnosť, že ako GEOCONSULT IGHP, a.s. bol zapísaný ako

vlastník v katastri nehnuteľností, rovnako ako žalobca a pri žalobcovi neslobodno opomenúť, že predávajúcemu uhradil cenu nehnuteľností podľa znaleckého posudku, súd prvej inštancie tento stav právne správne vyhodnotil podľa ust. § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, že držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti je dobromyseľný.

23. Súd prvej inštancie rovnako právne správne vyhodnotil, že žalobca ako oprávnený držiteľ sa (§ 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka) sa stáva vlastníkom veci, keďže ju má nepretržite v držbe desať rokov, pretože ide o nehnuteľnosť (§ 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

24. GEOCONSULT, a.s. kúpnu zmluvou z 27. januára 1998 previedol sporné nehnuteľnosti na GEOCONSULT IGHP, a.s., vklad vlastníckeho práva bol na príslušnom katastri povolený, pričom nebol v konaní preukázaný prejav vôle vlastníka, ktorý by preukazoval neexistenciu dobrej viery z dôvodu neoprávnenej držby.

25. Žalobca dňa 18. septembra 1998 uzatvoril kúpnu zmluvu na sporné nehnuteľnosti so spoločnosťou GEOCONSULT IGHP, a.s., uhradil dohodnutú kúpnu cenu a vklad do katastra nehnuteľností bol povolený dňa 23. septembra 1998.

26. V konaní nebola preukázaná neexistencia dobromyseľnosti, súd prvej inštancie v súlade s ust. § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka do desaťročnej vydržacej doby preto správne započítal dobu, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. Preto desaťročná vydržacia lehota začala plynúť 27. januára 1998 a uplynula 27. januára 2008.

27. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 2 potvrdil ako vecne správny.

28. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C. s. p. a ich náhradu priznal žalobcovi.

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej súdnej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1/ nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) - § 428 C. s. p.. Dovolateľ musí byť zastúpený v dovolacom konaní advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom je fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom je právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch o ochranu slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).
Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).